

"UKRAINIAN LABOR NEWS"

Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

газета для робочого людю — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видав. Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Р.б. Домі, на р.і вулиці Прічард і Макгрегор, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса: UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

І БЮТЬ НАС І ПРАВДА НАША.

ЧОМУ КАПІТАЛІСТИ ТАК НЕНАВИДЯТЬ КОМУНІСТІВ.

Чи багато робітників і фермерів, тих що стоять поза організацією, а навіть в організації, серйозно заставляють над запитаннями: чому капіталісти так ненавидять комуністів? А над таким запитанням треба застановитися кожному хоч трошки розсудливому чоловікові. Бо бачимо, що хто-б що не зробив — то комуніста за це посявять.

Прикладі? — скільки хочете. Стався переворот в Литві: фашисти повалили ліберальний уряд. Хто-ж за це потерпів? Комуністи. Хоч нічого не мали вони спільного з тим поваленим урядом, однак реакція пімстилася не на лібералах, не на соціал-демократах, що були в спілці з лібералами, а на комуністах. Іх вона арештувала сотками, іх розстрілювала.

Капіталісти Злучених Держав посилають військо й зброю наставленому ними реакційному уряду в Нікарагві, захоплюють територію цієї країни бо, кажуть, попередній уряд сприяв розвитку революційних сил, сприяв комуністам.

Або хоч-би подія 8. листопада 1926 р. в Тернополі? Засудила шияхтя на смерть Михайла Білого, бо у него знайшла дві комуністичні брошури, бо український адвокат Володимир Лисий свідчив, що Білий, це дуже небезпечний комуніст.

А в Хіні, де провадяться боротьба цілого працюючого народу за визвіл з визиску чужинського капіталу — на кого звалюють всю вину за це? На комуністів. І коли-б, скажемо, міжнародний капітал руками Чан Цзо-Ліна чи руками своїх власних жовнів переміг кантонську армію, то комуністи своєю кровю заплакали-б за всю визвольну боротьбу китайського народу й тілкі вони.

Чому-ж, питаємо ми, цілий тигар за визвольну боротьбу народів падає на комуністів, чому вони всюди є відвічальними? Тому, що капіталісти дуже добре знають: що тілкі комуністи є дійсними борцями за визвіл всіх працюючих із соціального й національного гнету, що тілкі комуністи дійсно боряться за визвіл колоніальних і напівколоніальних народів з кігтів визиску міжнародного капіталу. Бо хоч на чолі визвольного руху хінського народу стоїть народна партія Гомінда, то душою цього руху все-ж такі є комуністи. Хоч боротьба українського народу в Галичині проти шляхетської Польщі носить на зверх більш національний чим соціальный характер, то душою цієї боротьби все-ж такі є не УНДО, але Комуністична Партія Західної України. А що дійсно визвольною боротьбою є тілкі та, душою якої є комуністи, а не націоналісти — свідчить той факт, що український націоналіст адвокат Лисий свідчить в польсько-шляхетському суді проти українського селянина-комуніста Михайла Білого.

ЧИ КОМУНІСТИ Є СЕКТАНТАМИ?

Тероризуючи комуністів, звалюючи на них всю пімсту, капіталісти й іх наймити кажуть, що комуністи, це лише невеликі гурти революційних сектантів-фанатиків. А іхні українські підголоски кажуть, наприклад, що у Вінніпегу є лише "кількох хлопчаків-комуністів українського походження".

Коли так, то чому-ж стільки крику про комуністів, чому іх так переслідують, чому іх босять? Чому, коли йде мова про комуністів, об'єднують капіталісти і іх прислужники, чому, коли у Вінніпегу вибрано комуніста алдерменом, то одною мовою заговорили й капіталісти й об'юники й індепендикки?

Тому, що комуністи є не тілкі душою, але й мізком визвольних змагань працюючих; тому, що комуністи, навіть там, де вони покищо невеликі числом, є проте масовою організацією працюючих; бо іх гасла, є визвольними гаслами всіх поневолеваних кляс і народів; бо за цими гаслами йдуть широкі шари найбільшого робітництва й селянства; бо комуністи стоять за об'єднаний фронт працюючих в політичній, економічній, соціальной і національній визвольній боротьбі.

Кажуть противники (ріжних відтінків) комуністів, що в Канаді комуністів дуже мало. Хай буде так. Але тих "мало" комуністів в Канаді кличуть канадійське організоване у всіх галузях індустрії робітництво створити єдину в Канаді робітничу організацію Канадійську Партію Праці. І чому-ж лідери трейд-юніти та Незалежної Партії Праці не хочуть такої єдиної робітничої організації, що була-б висловом політичної думки чи волі робітництва? Босять "мало числа" комуністів? Босять, що комуністи "вертимають у середині"? Ні, цей термін вже надто застарілий. Ці лідери босять об'єднані сили робітництва з одного боку, і не хочуть прогнати капіталістів — з другого.

Підчас останніх доміняльних виборів в Канаді вінніпегські комуністи виступали на мітингах і йшли до виборчої урни об'єднаним (неофіційно) фронтом з Незалежною Партією Праці. (Комуністи не мали своїх кандидатів і попирали кандидатів цієї партії.) На масовому вічу тієї партії в Укр. Р.б. Домі, коли вже вивговорили все її кандидати й промовці, виступив промовець від комуністів, який агітуючи за її кандидатом, кликав публично Незалежну Партію Праці до створення, разом з іншими організаціями, Канадійської Партії Праці. Чисельна робітничка публіка привітала цей поклик бурливими оплесками, а голова мітингу вертвся на крислі, неначе йому хто шпильки пхав у грішне тіло. А коли комуністичний промовець скінчив, голова почав оправдуватися й сказав, що, правда, комуністи дуже добрі марксісти, але вони не знають психології робітництва.

Дуже добре, хай буде й так: комуністи дуже добрі марксісти, а погані психологи; індепендикки дуже добрі психологи, а погані марксісти. Тож, давайте об'єднаємося в Канадійську Партію Праці, а там — комуністи вчитимуть психологів марксізму, а психологи комуністів — психології. А для робітництва з цього видає тілкі користь.

Та в тім то й річ, коли говориться про користь працюючих, там лейборити ріжних відтінків не договоряють, спинаються на пів дороги, тоді, як комуністи є послідовними і в мові і в посту-

пі — до кінця. Тому — "мало" комуністів і босять іх; не люблять іх і признають ім рацію; босять іх і прада проте за ними. Бо тілкі комуністи, іх наука, іх гасла є дійсними виразниками визвольних змагань працюючих і поневолеваних. Тому працюючі повинні не лише йти за гаслами комуністичних партій, але ставати іх членами й нести ці визвольні гасла в широкі робітничі маси.

КАНАДІЙСЬКИЙ РОБІТНИЧИЙ РУХ В 1926 РОЦІ.

Період занепаду кінчається. — Ознаки пробудження. — "Раціоналізація" в канадійським капіталізм. — Боротьба за заробітну плату і розвиток трейд-юніт. — Політичний поступ і Компартія.

При кінці 1925 р. робітництво доміній находилося в дефензиві майже на цілій лінії. Майнери Алберти й Нової Скошії переживали виснажуючу боротьбу, паралізовані безсилними провідниками. На заході вимусли боси зменшення числа робітників майже безспротиву з боку урядників Юнайтед Майн Воркерс оф Америка. Опісля ці самі боси звернули в інший бік і вимусли компанійні юніти на тих майнерах, що були розчаровані зрадою Ю. М.В.А. і шойно після періоду з амішання з'організовано Майн Воркерс Юніон оф Канада. Сьогодні умовини в цих майнерських дистриктах ще далеко не найліпші. Робітництво ще розірене, але канадійська майнерська юнія поступає вперед під моральним й організаційним зглядями.

В Новій Скошії великий страйк проти локату Бека в цілі зменшення заробітної плати тривав близько 5 місяців, кульмінуючи в нападі на компанійні скелєи й справжній битві в області ватерфордської електричної стації. Екзекутива МкЛавда, вибрана на прогресивний тикет, виявила, що в склад її увійшли самі балакуни й прихильники кооперативу з капіталом, які в дійсності працювали разом з партійною машиною консерватів на знищення ліберальної провінціальної адміністрації.

Страйк цей покінчено на умови зменшення заробітної плати й покінчення до життя Королівської Комісії, яка мала-б розслідувати відносини в майнах. Рекомендації цієї комісії не принесли ніякої зміни. Майнери вспіли заледво вратувати свої юніти, а нагода до праці в дистриктах прийшла шойно завдяки вибухові страйку британських майнерів.

На закінчення цих обох страйків вислано 12 майнерів з Кейл Брітон до в'язниці в Дорчестер за співучастя в заворушеннях; так само й Алберта має сьогодні двох в'язнів клясової боротьби — Кіда Борнса й Сесіля Буна, яких увязнено за пикеткування, визнане судом за "незаконне".

Майнера Вільяма Дейвенса вбила пострілом компанійна поліція в Новій Скошії, а моголо майнера — Берта Реннера постріляла з-заду так, що він остане калікою на ціле життя.

Тенденція до оживлення. Ці приміри з майнерських страйків є вистарчою для з'ясування умовин робітничого руху при кінці 1925 року. Кінець 1926 року виявляє виразне змагання канадійської робітничої кляси до переходу до наступної боротьби за заробітну плату. В останніх кількох місяцях велась боротьба за підвищення заробітної плати в деревообробній індустрії, кравецькій індустрії, на залізних дорогах, серед кушнів і т. ин.

Страйк отерійських деревообробників, в якому брали участь 2,000 робітників на протязі 6 тижнів, закінчився підвищенням заробітної плати. Вінніпегські кушнірі примусли босів до визнання умовин трейд-юніт. Залізнодорожники, аристократичні кондуктори й треймени домагалися 6-процентової підвищення плати, щоб зрівняти її з платнею в Злучених Державах в тих самих індустриях, але іхні скезкутиви, маючи смертельний страх перед страйком, пішли на компроміс

із залізнодорожними корпораціями. Були теж організаційні страйки в кравецькій індустрії в Монреалі й Торонто, а не можна оминути також боевого змагання, піднятого шевцями за визнання католицької юнії шевців в Квебек, від якої можна сподіватися вкінці теж деякої діяльності. Це змагання ще далеко до свого закінчення.

"Раціоналізація". Після довшого занепаду індустрия виявляє виразно деяке виздоровлення, яке робітництво може вповни осантувати тільки через координавання своєї боротьби за підвищення заробітної плати й придержування боевих методів.

Багато говориться сьогодні в Європі про "раціоналізацію" — тоб-то капіталістичний метод реорганізації промислу в повнозначних рамках плану Доса зброю надмірного визиску робітників, і про фордівські методи в організації продукції. "Раціоналізація" ця означає в дійсності масові звільнення від праці й безробіття, а монополістичне огранічення продукції нічого иншого, як припинення конкурентної мавової продукції на міжнародному ринку. Чи робітництво Канади розуміє, що його підчищено цьому "процесові раціоналізації" вже на протязі чотирох років?

Зріст продукції в 1924 р. по над 1910 р. вивинив приблизно 50 процент. Але до огсянення цього зросту збільшено число потрібних працюючих сил тільки на одну десяту проц. Така-то "раціоналізація" практикуюється через цілх 14 літ. Коли так порівняє період 1910 р. з 1924 р., то число мануфактурних підприємств зменшилось. Число зайнятих робітників зменшилось з 685,349 в 1920 до 516,177 в 1924 р., або о 25 процент. Проте чиста продукція була в 1924 р. та сама, що і в 1920 р. "Менше продуктивні плантації (установи) вповнено, наступила справжня епідемія зливання підприємств, концентрації продукції й змагань осяскляотації праці".

Коли-ж тепер сама капіталістична преса, переповнена "нашими світлимимі блянсами", заговорил про злізвідання французької кризи, про поширення індустрії, що продукує сирові (папіри) і т. ин., то тим самим наспів вже час для об'єднаного заробітничого руху за більшу участь в національному збагаченні. (Кінець буде.)

КРІВАВА РОСПРАВА З БІЛОРУСАМИ В ПОЛЬЩІ. На з'їзд районної організації білоруської громади в селі Стара Береза, бельського повіту, напала 5. грудня озброєна банда. За підтримкою кінної й пішої поліції, яка оточила все село, банда вскочила в хату, де засідало 120 учасників з'їзду й почала бити присутніх. Поранено білоруских послів союму Метлу й Волошина. Крім послів поранено ще біля 50 учасників з'їзду. Загін поліції, що оточив село та бив делегатів з'їзду, був озброєний 7 кулеметами. Поліція та банда ти знушались над послами.

Це не перший випадок нападу на організацію білоруської громади. Нещодавно організована банда хуліганів напала на з-їзд громади в Білостоці. В нападі брали участь місцеві пеленесіви. Такий самий напад був недавно в Сокулці (гродненської губернії).

Боротьба за чистоту пролетарської ідеології.

Доклад т. Сталіна на поширеному пленумі Виконавчого Комітету Комуністичного Інтернаціоналу про внутріпартійне становище.

СТВОРИТИ ЕКОНОМІЧНУ БАЗУ СОЦІАЛІЗМУ — ЦЕ ЗНАЧИТЬ ПОЄДНАТИ СІЛЬСЬКЕ ГОСПОДАРСТВО З ІНДУСТРІЄЮ. — БУДУВАТИ СОЦІАЛІЗМ У С.Р.С.Р. — ЗНАЧИТЬ КУВАТИ ПЕРЕМОГУ НАД КАПІТАЛОМ У ВСІХ КРАЇНАХ. — НЕРІВНОМІРНИСТЬ ЕКОНОМІЧНОГО ТА ПОЛІТИЧНОГО РОЗВИТКУ Є БЕЗУМОВНИЙ ЗАКОН КАПІТАЛІЗМУ. — У ДИКТАТУРІ ПРОЛЕТАРІАТУ С.Р.С.Р. ЗАБЕЗПЕЧЕНА ПЕРЕМОГА КОМУНІЗМУ НАД КАПІТАЛІЗМОМ.

СУПЕРЕЧНОСТІ У ВСЕСОЮЗНИЙ КОМПАРТІІ.

ПИТАННЯ СОЦІАЛІСТИЧНОГО БУДІВНИЦТВА.

(Перше питання.)

Тепер я буду говорити про суть суперечностей. На мою думку, наші суперечности можна було-б звести до кількох основних питань. Перше питання — це питання про те, чи може соціалізм перемогти в одній країні, питання чи може бути не переможе будівництво соціалізму. У нас всі передумови переможенного будівництва соціалізму.

На це питання партія відповідає позитивно, бо вона бере під увагу те, що пролетаріат С.Р.С.Р., пролетарський диктатура в С.Р.С.Р. має змогу перемогти буржуазію С.Р.С.Р. своїми власними силами. Коли-б це було неправдиве, коли-б партія не мала підстав твердити, що пролетаріат С.Р.С.Р. спроможний створити соціалістичне суспільство, дарма, що наша країна порівняно технічно відстала, то партія не мала-б підстав стояти і надалі біля керми влади, вона мусіла-б кинути владу і взяти курс на організацію нової революції в С.Р.С.Р. у майбутньому.

Ми завоювали диктатуру пролетаріату і тим самим створили політичну базу, щоб простувати до соціалізму. Чи можемо ми своїми власними силами створити економічну базу соціалізму, новий економічний фундамент, щоб збудувати соціалізм?

В чому саме полягає економічна суть і економічна база соціалізму? Чи не в тому, щоб створити на землі "рай небесний" і загальний добробут? Ні, не в тому. Це є обивательська, мішанська уява про економічну суть соціалізму. Створити економічну базу соціалізму — це значить поєднати сільське господарство з соціалістичною індустрією в одне ціле господарство, підкорити сільське господарство керовництву соціалістичної індустрії, налагодити взаємини між містом і селом на основі безпосереднього обміну продуктів сільського господарства й індустрії, закрити й ліквідувати всі ті канали, що заважають

допомогою повстають кляси і повстає насамперед капітал, створити, кінець кінем, такі умови виробництва й розподілу, що безпосередньо і просто ведуть до знищення кляс.

Отже, чи може пролетаріат С.Р.С.Р. своїми власними силами створити економічну базу соціалізму за умов капіталістичного оточення нашої країни? Партія на це питання відповідає позитивно (диви резолюцію 14. конференції В.К.П.), Ленін на це запитання відповідає позитивно (диви хоча-б його брошуру "Про кооперацію"), вся практика нашого будівництва дає на це запитання позитивну відповідь.

Ну, а як відповідає на це запитання опозиція? Вона на це запитання дає негативну відповідь.

ЧИННИКИ "ПЕРЕПОЧИНКУ".

(Друге питання.)

Друге питання — це проблема про умови нинішнього міжнародного становища в С.Р.С.Р., про умови тої доби "перепочинку", протягом якого почалась і розгорнулась у нас робота в справі будівництва соціалізму.

Повстає питання: на чому саме держиться нинішнє міжнародне становище республіки рад, що саме визначає теперішній "мирний" період розвитку нашої країни проти країни капіталістичних?

Нинішній період "перепочинку" базується на чотирох основних фактах. По-перше, на суперечностях в таборі імперіалістів, які не вгавають, які утруднюють імперіалістам змагання проти республіки рад.

По-друге, на суперечностях між імперіалізмом та колоніальними країнами на ґрунті зростання визвольного руху по колоніальних та залежних країнах.

По-третє, на зрості революційного руху по капіталістичних країнах та зростанні пролетарського співчуття по всіх країнах до республіки рад. Капіталісти імперіалістичних держав уже не мають сил зрушити "своїх" робітників проти пролетаріату С.Р.С.Р., бо співчуття пролетарів усіх країн до

республіки рад зростає і не може не зростати день при дні, а воювати тепер без робітників не можна.

По-четверте, на силі та могутності пролетаріату С.Р.С.Р., на успіхах його соціалістичного будівництва, на силі та організованості його червоної армії.

"НАЦІОНАЛЬНІ" П ІНТЕРНАЦІОНАЛЬНІ РЕВОЛЮЦІІ.

(Третє питання.)

Третє питання — це проблема про "національні" та інтернаціональні завдання пролетарської революції в тій чи иній країні. Партія виходить з того, що інтереси будівництва соціалізму в нашій країні цілком і повністю збігаються з інтересами революційного руху усіх країн, в один спільний інтерес перемогти революції по всіх країнах.

Наше будівництво є частина світової революції.

Що було-б, як би пролетарі усіх країн не співчували і не піддержували республіку рад? Була-б інтервенція і розгром республіки рад. Що було-б, як би капіталові пошастало-б розгромити республіку рад? Настала-б епоха найворшнішої реакції по всіх капіталістичних та колоніальних країнах, почали-б душити робітничу клясу і пригноблені народи і буржуазія ліквідувала позиції міжнародного комунізму.

Тим-то будувати соціалізм в С.Р.С.Р. — це значить робити спільне діло пролетарів усіх країн, це значить кувати перемогу над капіталом не тільки в С.Р.С.Р., але й по всіх капіталістичних країнах, бо революція в С.Р.С.Р. є частина світової революції, її початок і база її розгортання.

До історії питання про будівництво соціалізму.

Опозиція запевняє, що питання про будівництво соціалізму в одній країні вперше поставлено в нашій партії 1925 року. В усюкому разі тов. Троцький просто заявив на 15. конференції: "Чому вимагають теоретичного визнання будівництва соціалізму в одній країні? Звідки взялася ця перспектива? Чому до 1925 р. ніхто цього питання не висував?"

(Далі буде.)

КОЛЮЧКИ.

Журналіст Гирстової преси каже, що найбільшим людяем на світі, яких імена пережують 10,000 літ, є Пітагор, Аристотель, Архімед, Коперник, Галілей, Ньютон... Але 100 мільонів Американців знають менше про тих людей, як про Джека Демсея.

Володимир Бачинський поїхав до Варшави на переговори з польською шляхтою й за це УНДО виключило його з членства.

А Петлюра воював за шляхти, продав її Галичину й УНДО уважає його "великим патріотом".

Андрій Лівіцький майже стало сидити у Варшаві, як локхайчук Пільсудського й українські патріоти зробили його за це "головою держави", а Володимир Бачинський не в співє доїхати до Варшави, як патріоти назвали його хрунем.

І за що така несправедливість?

Андрій Лівіцький — голова держави; Павло Скоропадський — на чолі держави; Полтавцев-Острияниця — на хвості держави.

Хто подасть адресу держави, в якій Скоропадський є гетьманом, тому Штіф Табачнюк дасть "фатлау шпиритусу", а босий — черевки.

Хто скаже якої держави є головою Андрій Лівіцький, той буде полковником в армії генерала Сікевича.

Десять миль пішки, за кавалок кишки... чи то пак 117 робітників одної автомобільної фабрики в Дітроїт працювали до самозабуття по 10 літ, бо компанія сказала їм, що як вони вироблять у неї ширю і безніжних "троблів" по 10 літ, то їм дадуть по золотому годиннику в нагороду.

"Дітроїт Лейбор Нюс" каже, що коли-б ті робітники були краще дбали про свою робітничу організацію та через неї про поліпшення умовин праці, то їм не прийшлося-б чекати аж 10 літ золотого годинника.

Товариші! Відновляйте передплату на "Фарм. Життя"!

Куркулєнко.

НАРКОМЗАКСПРАВ ТОВ. Ю. В. ЧІЧЕРІН У КИТВІ.

Переїздом з Одеси до Москви відвад Київ народний комісар зовнішніх справ С.Р. Ц.Р. тов. Ю. В. Чічерін.

Тов. Чічерін висловив бажання оглянути місто. Поїхав спочатку на Володимирську горку. Красивий краєвид, що відкривається зідти на Дніпро, вразив і захопив тов. Чічеріна.

Потім побувавши на мості ім. Е.в. Бош, тов. Чічерін висловив найбільше задоволення в монументальності будівлі.

Відвад ще тов. Чічерін Історичний музей ім. Шевченка, колишню Лавру, а тепер історично — культурний державний заповідник, оглядав Софійський собор та Інститут Народної Освіти.

У розмові тов. Чічерін сказав, що Київ справив на нього прекрасне вражіння. — Своім зовнішнім виглядом, — сказав тов. Чічерін. — Київ скидається на краші європейські міста і справляє вражіння справжнього столичного центру.